

A nyugat-szibériai andronovói jellegű, ún. andronoid régészeti kultúrák kora. Közös jellemzőjük, hogy területükön meghonosodik az andronovói (→ 1700–800) állattartó– földművelő, fémműves kultúra és ahhoz kötődő életforma. Ennek szembeötlő jele az edényművességben -meg-figyelhető geometrikus díszítésmód. A kutatók többféle elméletet dolgoztak ki e régészeti műveltségek népi-nyelvi azonosítására. A legmegalapozottabbnak az edénydíszítési mód alapján történő meghatározás tekinthető (M. F. Koszarev). Eszerint a fésűs díszítés az ősi ugorság sajátja volt, s ugor etnikumúnak ítéltető az andronoid cserkaszku és az andronovói fjodorovkai műveltség is. A fésűs-gödröcskés ornamentika hagyományát (ún. tari műveltség, Kr. e. 1500–1000) az ősszamojédok őrizték, a férc- és szurkált díszítés -alkalmazói népileg jelenleg nem azonosíthatók. Az Ob–Irtis folyóközben a szuzguni és jelovkai műveltség népessége ugor és szamojéd lehetett.